

ע"פ 3257/19 - בדר אלדין אבו אחמד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 3257/19

לפני:

כבוד השופט א' שטיין

המבקש:

בדר אלדין אבו אחמד

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין של בית המשפט המחוזי
נצרת בת"פ 40980-12-15 מיום 10.4.2019 שניתן
על-ידי השופט הבכיר ש' אטרש

בשם המבקש:

עו"ד אלי כהן; עו"ד רינת בנתורה

בשם המשיבה:

עו"ד עודד ציון

החלטה

1. לפני בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר אשר הושת על המבקש בגדר גזר הדין מיום 10.4.2019 שניתן על ידי בית המשפט המחוזי נצרת (השופט הבכיר ש' אטרש) בת"פ 40980-12-15, וזאת עד להכרעה בערעור על חומרת העונש שהלה הגיש לבית משפט זה. במעמד גזר הדין, עיכב בית משפט קמא את מועד תחילת ריצוי עונש המאסר בפועל עד ליום 26.5.2019, והאריך את תוקפם של תנאי השחרור המגבילים, בהם שהה המבקש, עד להתייצבותו לריצוי מאסרו. בהחלטתי מיום 22.5.2019 עיכבתי את המועד הנ"ל עד למתן החלטה אחרת.

2. המבקש הורשע על-פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בסיוע להחזקת סם שלא לצריכה עצמית בלבד, עבירה

לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 בצירוף סעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), וכן בקשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין.

3. מעובדות כתב-האישום המתוקן, בהן הודה המבקש, עולה כי בתחילת חודש נובמבר 2015, או בסמוך לכך, תיווך המבקש בין הנאשמים 1 ו-2 (להלן: הקושרים) שתכננו לייבא סם מסוכן מסוג קוקאין מפרו לישראל. לשם כך, קיימו המבקש והקושרים מספר פגישות בארץ, בהן נכחו שני מעורבים נוספים. ביום 16.11.2015 הסיע המבקש ברכבו את הקושרים לשדה התעופה בן-גוריון, משם טסו השנים לפרו. ביום 28.11.2015 נפגשו הקושרים בלימה יחד עם המעורבים הנוספים; וכחלק מתכניתם העבריינית, בלעו שני המעורבים הנוספים אריזות פלסטיק, ובהן הסם האמור, במטרה להביא לישראל. עם שובם של הארבעה לישראל, הם נעצרו על ידי המשטרה בשדה התעופה.

4. בית משפט קמא קבע בגזר דינו כי במעשיו פגע המבקש בהגנה על שלומם ובריאותם של צרכני הסם והחברה בכללותה. בית המשפט ציין כי עוצמת הפגיעה בערכים אלו מצויה ברף הגבוה היות שמדובר בייבוא סם לתוך מדינת ישראל וכן לאור סוג הסם וכמותו. לאור קביעה זו, ובשים לב לנסיבות בהן בוצעו העבירות ובהתחשב בפסיקה הנוהגת במקרים כגון דא, החליט בית המשפט כי מתחם העונש ההולם בעניינו של המבקש נע בין 24 ועד 48 חודשי מאסר בפועל.

5. בבואו לגזור את עונשו של המבקש, נתן בית משפט קמא את דעתו על נסיבותיו האישיות של המבקש, ובהן, בין היתר: גילו הצעיר יחסית; חתונתו הקרבה ובאה; עברו הפלילי הנקי; נטילת אחריותו למעשיו; הבעת חרטה ואכזבה מצדו על מעורבותו בפרשה; חלוף הזמן מאז ביצע את העבירות; שיתוף פעולתו עם שירות המבחן והמלצתו החיובית של השירות שלא למצות את הדין עם המבקש אלא להסתפק בתקופת מאסר שתרוצה בעבודות שירות תחת צו מבחן ושילובו במערך טיפולי.

6. לאחר ששקל את מכלול השיקולים הללו, החליט בית משפט קמא להעניק לאינטרס הציבורי מעמד בכורה על פני נסיבותיו האישיות של המבקש וקבע את עונשו בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם שנקבע בעניינו. לבסוף, השית בית המשפט על המבקש את העונשים הבאים: 26 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו; 10 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שנתיים מיום שחרורו מהמאסר לבל יעבור כל עבירת סמים מסוג פשע; 6 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שנתיים מיום שחרורו מהמאסר לבל יעבור עבירה של קשירת קשר; וכן קנס כספי בסך של ₪ 10,000 או 20 ימי מאסר תמורתו.

7. המבקש הגיש ערעור על גזר הדין קמא בטענה כי מתחם העונש שנקבע בעניינו חמוד מדי וכי מן הדין היה להקל בעונשו במידה ניכרת כך שעונשו ירוצה בעבודות שירות. בד-בבד, הגיש המבקש את בקשתו הנוכחית, ובה אדון כעת.

8. המבקש טוען כי סיכויי ערעורו טובים; ומשכך, קיים חשש ממשי כי אם לא יעוכב ביצועו של עונש המאסר, ערעורו – אשר טרם נקבע מועד לשמיעתו – יתייתר. כמו כן, טוען המבקש כי במסגרת ההליך שהתקיים לפני בית משפט קמא לא הפר שום תנאי מתנאי מעצר-הבית בהם הוא נתון וכי התייצב לכל הדיונים שהתקיימו בעניינו. המבקש שב ומדגיש את עברו הנקי ואת המלצתו החיובית של שירות המבחן שניתנה בעניינו. על כך מוסיף המבקש את העובדה כי הוא עתיד להינשא ביום 27.7.2019. לאור האמור לעיל, ובשים לב לנזק שצפוי להיגרם לו באם יחל לרצות את עונש

המאסר שהוטל עליו, טוען המבקש כי מן הדין לעכב את ביצועו.

9. בבקשה זו אין ממש. הלכת שוורץ (ראו ע"פ 111/99 שוורץ' מדינת ישראל, פ"דנד(2) 241 (2000)) אשררה, כידוע, את "הכלל הרחב בדבר ביצוע מידי של עונש המאסר [אשר] נשען על האינטרס הציבורי באכיפה אפקטיבית של החוק" (ראו שם, בעמוד 267). הגשת ערעור איננה עוצרת את אכיפת הדין הפלילי נגד מי שכבר לא נהנה מחזקת החפות (ראו שם, בעמודים 276-277). לעניין ערעורים דוגמת זה שלפניי, אשר מופנים נגד חומרת העונש בלבד, קבעה הלכת שוורץ את העיקרון הבא:

"כאשר הערעור נסב על חומרת העונש [...] הפרכת חזקת החפות - היא חלוטה. [...] בחינת טיב הערעור וסיכויי תיעשה בשים לב לכללים בדבר מידת התערבות ערכאת הערעור בענישה שגזרה הערכאה הדיונית ולשאלת היחס בין הזמן הצפוי לבירור הערעור לבין תקופת המאסר שהושתה על הנידון. כאשר על פניו אין מדובר בעונש החורג ממדיניות הענישה המקובלת, וכאשר מידת הענישה המקובלת במקרים דומים עולה על משך הזמן הצפוי לבירור הערעור, לא יעוכב ביצוע המאסר אלא במקרים חריגים שהנטל להצדקתם מוטל על המבקש" (ראו שם, בעמוד 282; ההדגשה הוספה - א.ש.).

10. במקרה דנן, עונש המאסר שהושת על המבקש איננו חורג לחומרה ממדיניות הענישה המקובלת ביחס לעבירות שקשורות לסחר בסמים מסוכנים דוגמת קוקאין. לטעמי, עונש זה אף נוטה לקולא, אך אין סיבה שאכנס לדיון מעמיק בעניינו. די אם אומר שגזר הדין קמא מבוסס היטב, תוך שהוא מנמק את סירובו של בית המשפט להעמיד את ענישת המבקש על פסי שיקום ולאמץ את המלצתו של שירות המבחן. בית משפט קמא לא ראה לאמץ המלצה זו משיקולי הרתעה וטובת הציבור, החלטה שנראית בעיניי מוצדקת לחלוטין לנוכח סוג הסם המיובא, כמותו, ושאר נסיבות המקרה. מבלי לקבוע מסמרות לעניין סיכויי הערעור שהגיש המבקש נגד גזר הדין הנ"ל, דומני אפוא כי אלו אינם טובים במיוחד, וכי המבקש אינו זקוק לעיכוב ביצוע כדי להבטיח את יומו בערעור.

11. לצד הערכה זו, הנני סבור כי ראוי לאפשר למבקש, ולו לפני משורת הדין, לקיים את חתונתו במועד שנקבע לה.

12. אשר על כן, אני מעכב את תחילת ריצוי עונש המאסר שהושת על המבקש עד ליום 4.8.2019; וזאת, בכפוף לתנאי השחרור המגבילים שנקבעו על ידי בית משפט קמא. המבקש יתייבב לריצוי עונשו ביום 4.8.2019, עד השעה 10:00, בבית סוהר קישון, או במקום אחר על-פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון ועותקים מפסק הדין שניתן בעניינו על-ידי בית משפט קמא ומהחלטה זו. המבקש יתאם את כניסתו למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר בטלפון 08-978-7377 או 08-978-7336.

ניתנה היום, י"ח באייר התשע"ט (23.5.2019).

ש ו פ ט

עמוד 3

